ἀμέσως στὸ σπίτι σας !... Ἐκεῖ εἶνε ἡ θέσις σας, τὰ δικαιώματά σας καὶ τὸ καθῆκον σας !

Καὶ μὲ τρυφερότητα χάϊδευε τὸ χέρι της, σὰν νὰ ἦταν χέρι χαϊδεμένου ἀλλὰ ἄτακτου παιδιοῦ.

Μιὰ ἄμαξα ἔρασε τὴ στιγμὴ ἐκείνη. Καὶ ἐνῶ ἡ κυρία τὸν κύτταξε μὲ μάτια δλάνοιχτα ἀπὸ τὸ σάστισμά της, ὁ στρατηγὸς ξαναπῆ:

— Ἐλᾶ μπῆτε σ' αὐτὴ τὴν ἄμαξα !... Ἂν μοῦ ἐπιτρέπετε, θὰ λάβω τὴν τιμὴ νὰ σᾶς συνοδεύσω !

Ἐκείνη ἀντιστεκόταν ἀκόμη, ἀλλὰ πιὸ ἀδύναμα τώρα.

— Νὰ τὸν ξαναδῶ ; μουρμούριζε. Μὰ τί νὰ τοῦ πῶ ;... Δὲν μπορῶ πειά, νὰ τὸν κυττάζω στὰ μάτια καὶ νὰ τὸν ἀγαπῶ σὰν πρῶτα !

— Κυρία, ὁ σύζυγός σας σᾶς ἀγαπάει ἀκόμη !... Πιστέψτε με !... Θὰ μετάνοιωσε, θὰ εἶνε ἀπελπισμένος γιὰ τὴ φυγή σας, καὶ θ' ἀνησυχῆ τρομερά !... Εἶσθε νέοι καὶ οἱ δυό σας, ἡ τύφλα του θὰ τὸν τιμωρήση καὶ ἐσεῖς γρήγορα θὰ τὸν συγχωρήσετε !... Ἀνεβῆτε στὸ ἁμάξι τώρα !

Ὑπάκουα ἐκείνη, συμμορφώθηκε. Ὅταν ἀνέβηκε, κύτταξε δισταχτικὰ τὸ στρατηγό, ὁ ὁποῖος τὴν κυττοῦσε βουβός κ' αὐτός, περιμένοντας μιὰ λέξι της...

Ἡ νεαρὴ γυναῖκα ὅμως, εἴτε ἀπὸ δειλία, εἴτε ἀπὸ ντροπὴ, δὲν τοῦ εἶπε αὐτὴ τὴ λέξι: Δὲν τοῦ πρότεινε δηλαδὴ νὰ τὴ συνοδεύση...

Τότε ὁ στρατηγὸς ἔκλεισε ἔρημα τὴν πορτιέρα τοῦ ἁμαξιοῦ καὶ φώτησε:

— Νὰ δώσω ἐγὼ ἢ ἐσεῖς, κυρία μου, τὴ διεύθυνσι τοῦ σπιτιοῦ σας στὸν ἁμαξηλάτη ;

Ἐκείνη σωπποῦσε καὶ πάλι. Τότε ὁ κύριος ντὲ Γοῦρκ ὑποκλίθηκε μ' ἀβρότητα καὶ πρᾶνθεσε:

— Θὰ σεβασθῶ ὅς τὸ τέλος τὸ «ΙΝΚΟΓΝΙΤΟ» σας, κυρία... Δὲν θέλω νὰ μάθω τίποτε τὸ σχετικὸ μὲ τ' ὄνομά σας. Ὑποσχεθῆτε μου ὅμως, ὅτι θὰ πᾶτε κατ' εὐθεῖαν στὸ σπίτι σας !

Ἐκείνη ἄπλωσε τότε τὸ χέρι της μὲ εἰλικρινῆ συγκίνησι, καὶ μουρμούρισε:

— Σᾶς τὸ ὑπόσχομαι, κύριε !.. Καὶ σᾶς εὐχαριστῶ δλόψυχα, γιατὶ μοῦ δειχθήκατε πολὺ καλός, συφρικὸς καὶ ἱππότικός !

Ὁ στρατηγὸς φίλησε τὸ καμμένο ἐκεῖνο καὶ δροσερὸ χέρι, ὑποκλίθηκε καὶ ἀπομακρύνθηκε...

Ἀμέσως σχεδὸν, ἄκουσε πίσω του, τὸν κλαπαπὸ τῶν ἀλόγων τῆς ἁμάξης, ἡ ὁποία κυλοῦσε μὲ ταχύτητα ἀπάνω στὸν λιθοστρωμένο δρόμο... Καὶ τότε, πνίγοντας τὴ μελαγχολία του ὁ στρατηγὸς καὶ ἀναπρώνοντας τοὺς ὤμους του, ψιθύρισε στενάζοντας:

— "Ἀχ, αὐτὲς ἡ γυναῖκες !... Ἀχ, αὐτὸ τὸ Παρίσι !

Καὶ τράβηξε γιὰ τὸ ἐργένικο σπίτι του, νὰ κοιμηθῆ... ὁλομόναχος !

ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΥΡΙΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ

ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

Τὸ ζήτημα τῆς συνομιλίας εἶνε κάτι ποὺ ὑστερεῖ πολὺ στὸν τόπο μας καὶ γι' αὐτὸ μᾶς κάνει ἐντύπωση, ὅταν ἀκούσομε νὰ μιλᾶη ἕνας ξένος. Βλέπουμε τότε πάνω ὡραῖα μιλεῖ, πῶς βρίσκει ἐνδιαφέροντα θέματα, πῶς ξέρει νὰ συγκρατῆ τὴν προσοχή μας.

Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ μιλοῦμε χρησιμοποιῶντας ὡραῖες ἐκφράσεις, νὰ ἀποφεύγουμε δὲ κάθε τι ποὺ εἶνε τετριμμένο.

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν χρησιμοποιεῖ ὡραῖες λέξεις εἶνε ἀδύνατον νὰ κάμη καλὴ ἐντύπωσι σ' αὐτοὺς ποὺ τὸν ἀκοῦνε.

Μὴ λέτε ποτὲ «δὲν εἶνε ἀλήθεια», ὅταν δυσκολεύεσθε νὰ πιστέψετε κάτι, ἀλλὰ «εἶσθε βέβαιος ὅτι εἶνε ἔτσι;» Ἀποφεύγετε τὶς συνηθισμένες φράσεις: «Φυσικά», «Φαντάσθητε» καὶ ἄλλες παρόμοιες. Νὰ εἶσθε μέχρι σχολαστικότητος εὐγενικὴ καὶ προτιμήσατε νὰ σᾶς πάρουν γιὰ εἰκολόταστη, προκειμένου νὰ διαφύσετε τὸν ἀπέναντί σας.

Ὅταν μιλᾶτε γιὰ τὸν ἑαυτό σας καὶ κάποιον ἄλλον, ἀναφέρετε πρῶτα τὸ ὄνομα τοῦ ἄλλου καὶ ἔπειτα τὸ δικό σας.

Ὅταν εἶσθε στὸ σπίτι σας καὶ δέχεσθε κόσμο, μὴ κυττάζετε πῶς νὰ περάσετε σεῖς εὐχάριστα, ἀλλὰ πῶς θὰ εὐχαριστηθοῦν οἱ ἄλλοι. Γιὰ σᾶς εἶνε ἡμέρα τῆς ὑποδοχῆς, εἶνε ἡμέρα κουράσεως μᾶλλον παρὰ ἀπολαύσεως. Αὐτὸ ὅμως δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν οἱ καλεσμένοι σας. Προσπαθεῖτε νὰ μιλᾶτε ἱλαρὰ γιὰ τὸν ἑαυτό σας καὶ μιλῶντας γιὰ τοὺς ἄλλους νὰ εἶσθε ἐπιμελῆς ἀποφεύγοντας νὰ πῆτε κάτι ποὺ μπορεῖ νὰ δυσαρεστήση κάποιον.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς γιάτρεστερς, ὀνομαζόμενος Κέντυ Νάρκιν, ὁ ὁποῖος ἐξετελέσθη τελευταῖως μιὰ Δευτέρα πρωΐ, καθήμενος στὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα, εἶπε:

— Πολὺ ἄσχημα ἀρχίζω τὴ βδομάδα μου !

— Ἡ διεύθυνσις ἑνὸς θεάτρου τοῦ Λονδίνου ἔστρωσε στὴν πλατεῖα τοῦ θεάτρου τὸν μεγαλείτερο μονοκόμματο τάπητα ποὺ κατασκευάστηκε ποτέ.

— Ὁ τάπης αὐτὸς ἔχει μῆκος 30 μέτρα καὶ πλάτος 12.90. Ζυγίζει δὲ ἕνα τόνο !

— Ἀντιθέτως πρὸς ὅτι νομίζεται ἡ φωτιὰ δὲν ἐλαττώνει τὸ βάρος τῶν καιομένων ἀντικειμένων.

— Πολλὲς φορὲς μάλιστα συμβαίνει τὸ ἀντίθετο, ὅπως μὲ τὸ μαγνήσιο, τοῦ ὁποίου ἡ στάχτη εἶνε βαρύτερη ἀπὸ τὸ μέταλλό του.

— Οἱ περισσότεροι κεραυνοὶ πέφτουν στὴν Γαλλία.

— Σύμφωνα μὲ μιὰ σχετικὴ στατιστική, ἀπὸ τὸ 1854 ὡς τὸ 1925 σκοτώθηκαν στὴ Γαλλία ἀπὸ κεραυνοὺς 3919 ἄνδρες καὶ μόνον 1462 γυναῖκες.

— Ὁ σταθμάρχης τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Φάσμουρι τῆς Κομητείας Κλεϊτσεστερσάϊρ στὴν Ἀγγλία, ἔλαβε ἀπὸ ἕναν ἄγνωστο πέντε σελλίνια... γιὰ ἕνα σιδηροδρομικὸ ταξεῖδι ποὺ ἔκανε πρὸ 50 χρόνων ἄχρι νὰ πληρώση !

— Ἐπίσης ἡ διεύθυνσις μιᾶς ἄλλης σιδηροδρομικῆς Ἑταιρείας ἔλαβε ἀπὸ κάποιο πρόσωπο 100 λίρες, μὲ τὴν πληροφορία, ὅτι τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀντιπροσώπευε ἕνα ἀθέμιτο κέρδος του, ὅταν ἦταν ὁμολογοῦχος τῆς ἑταιρείας αὐτῆς.

— Ἡ μέλισσες μποροῦν νὰ σηκώσουν καὶ νὰ μεταφέρουν σὲ μακρυνὲς ἀποστάσεις βάρη τὰ ὁποῖα ζυγίζουν τρεῖς φορὲς περισσότερο ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ σώματός των.

— Ἡ κλοπὴ τῶν διαμαντιῶν ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς στὰ ἀδαμαντορυχεῖα τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, ἀνακαλύπτεται μὲ τὶς ἀχτῖνες Χ.

— Ἂν, δηλαδὴ, ὁ κλέφτης ἔχει καταπιῆ τὸ διαμάντι ἢ τὸ ἔχει κρύψει ἄπου δήποτε ἄλλοῦ στὸ σῶμα του ἡ ἀχτῖνες Χ τὸ φανερώνουν.

— Στὸ χωριὸ Στὴλ τῆς Ἀγγλίας ὑπάρχει μιὰ πρωτότυπη ἐκκλησία.

— Ἡ πρωτοτυπία της ἔγκειται στὸ ὅτι χτίστηκε ἀπὸ ἕναν καὶ μόνον ἄνθρωπο.

— Τὸ τέρας αὐτὸ τῆς ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς ὠνομαζόταν Τζὼν Γκρὴν καὶ ἦταν ἀπλὸς χτίστης.

— Τὰ θεμέλια τῆς ἐκκλησίας του τὰ ἔβαλε τὸ 1810, τὴν τελείωσε δὲ ὕστερα ἀπὸ ἑφτὰ χρόνια.

— Ἕξη ἀδέλφια — τρία ἀγόρια καὶ τρία κορίτσια — παιδιὰ ἑνὸς ἀπάκου τῆς Κούβας, ὀνομαζομένου Οὔθμα, ἀπάχτησαν 1,651 ἀπογόνους !

— Ὁ μεγαλείτερος ἀδελφός, ὀνομαζόμενος Ζάκσον, εἶχε 444 ζῶντας ἀπογόνους καὶ ὁ δεύτερος, ὀνομαζόμενος Μάλς 402 ἀπογόνους.

— Ἀκολουθοῦσαν ἡ τρεῖς ἀδελφές, μὲ 240 ἀπογόνους ἡ πρώτη, 208 ἡ δεύτερη καὶ 250 ἡ τρίτη.

— Καὶ ὁ κατάλογος τῶν ἀπογόνων ἔκλεινε μὲ τὸν τρίτο καὶ νεώτερο ἀδελφό, ὁ ὁποῖος εἶχε 166 ἀπογόνους.

— Στὰ ἀρχεῖα τῆς Σκότλαντ Γιὰρντ ὑπάρχουν σήμερα 500,000 δακτυλικὰ ἀποτυπώματα διαφόρων ὑπάντων καὶ κακοποιῶν.

— Ὁ διάσημος χειροῦργος Πολεμὼν πέθανε σὲ ἡλικία 140 ἐτῶν !

— Τὸ πιὸ ἐκπληκτικὸ δὲ εἶνε ὅτι τὴν προηγουμενη μέρα τοῦ θανάτου του, ὁ ὁποῖος συνέβη στὴν πόλι Βαντεριὸν τῆς Λωρραίνης, ἐξετέλεσε μ' ἐπιτυχία μιὰ ἐγχείρησι τὴν ὑστάτην !

— Στὸ Ντοσὲτ τῆς Ἀγγλίας ἡ δημοτρασίες γίνονται κατὰ τὴ διάρκεια ἑνὸς ἀγωνίσματος δρόμου τῶν 400 μέτρων.

— Ἡ πρωτότυπες αὐτὲς δημοτρασίες ὀργανώνονται στὸ ὕπαθρο καὶ συγκεντρώνουν πολὺν κόσμο.

— Οἱ δρομεῖς εἶνε πάντα παιδιά. Μόλις γίνη ἡ ἐκκένωσις, ἀρχίζουν νὰ φωνάζουν τὶς διάφορες τιμὲς ποὺ προσφέρουν, καὶ ὁ τελικὸς ἀγοραστὴς εἶνε ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ δώση τὴ μεγαλείτερη τιμὴ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς διαδρομῆς.

— Πολλὰ ἐξερευνηταὶ καὶ κυνηγοὶ διηγοῦνται ὅτι στὰ βάθη τῆς Ἀφρικῆς ἔχουν συναντήσει ἕνα μακρὺ πουλὶ ποὺ διάγει, ὅλη τὴ ζωή του σχεδὸν στὸ σῶμα ἑνὸς κροκοδείλου, τὸν ὁποῖο καθαρίζει ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν παρασίτων ποὺ ὑπάρχουν ἐπάνω στὸ δέρμα του.

— Εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς, τὸ πουλὶ τρώει, χωρὶς κανένα κίνδυνο τὰ ὑπολείμματα τῶν τροφῶν ποὺ μένουν στὰ δόντια τοῦ κροκοδείλου.